

Flyttede patienter er årsagen til, at vi i dag behandler lovforslag om, at regionerne skal betale hjemtransport af afdøde patienter. Jeg må sige, at det både er ret og rimeligt, når det offentlige sundhedsvæsen bringer patienterne rigtig langt væk fra hjemmet og patienterne så afgår ved døden, at de, der har ansvaret for, at disse flytninger sker, også betaler hjemtransporten.

Men det er altså også afgørende at se på årsagen til, at patienter bliver flyttet omkring i det danske hospitalsvæsen. I 2003 blev der ifølge Sundhedsstyrelsens rapport flyttet 531 patienter på grund af kapacitetsproblemer. I dag er antallet af flytninger af patienter vel 800 om året. Det vil være rimeligt, at vi i forbindelse med den her lovbehandling får afklaret omfanget af disse flytninger, og det sker selvfølgelig, ved at der bliver stillet et spørgsmål om det emne, fordi vi selvfølgelig skal vide, hvordan det her udvikler sig.

Det er jo ikke godt nok, når ministeren i sit svar på spørgsmål nr. S 148 den 2. december siger, at flytning kun sker undtagelsesvis, når virkeligheden er, at det faktisk sker flere gange dagligt. Sagen om flytning af patienter er jo ikke ny. Allerede i 2004 – for 5 år siden – blev den her sag er rejst. Da var det fru Line Barfod, der stillede et spørgsmål, S 5151. Den daværende sundhedsminister, som er den nuværende finansminister, sagde, at han havde bedt Sundhedsstyrelsen om at undersøge, om flytning sker af kapacitetsmæssige årsager, og i pressen meldte den daværende sundhedsminister ud, at disse flytninger selvfølgelig ikke skulle finde sted af kapacitetsmæssige årsager. Ministeren ville, når resultatet forelå, tage stilling til, hvilke initiativer der skulle tages.

Her 5 år efter – 5 år efter! – står vi altså med det samme problem. De svageste patienter flyttes rundt, og nu tilbydes der så en hjemtransport for dem, der afgår ved døden efter flytning. Det er både ret og rimeligt over for de pårørende, men vi gør jo ikke noget ved det grundlæggende problem og har ikke gjort det i disse 5 år. Det tror jeg faktisk der er et flertal her i Folketinget der er interesseret i at få en afklaring af. Jeg kan ikke forestille mig andet.

Det er afgørende, at disse mange flytninger, vi har kendskab til, ikke sker i det omfang, vi ser det. Når vi sammenligner Danmarks intensivkapacitet med landenes omkring os, kan vi se, at den danske kapacitet åbenbart kun er halvt så stor som den kapacitet, man har i nabolandene. Det spørgsmål synes jeg altså også vi skal have

afklaret under den her lovbehandling, nemlig om det er rigtigt, som det er blevet udtalt af intensivlægerne, at vi kun har halvt så stor kapacitet.

Når jeg siger de her ting, er det naturligvis, fordi jeg mener, at vi står med et alvorligt problem, som vi skal arbejde med og forsøge at få løst. Men det betyder jo ikke, at vi ikke støtter lovforslaget, som det ligger. Vi har ligesom andre partier her i Folketinget rejst problemet og sagt, at vi må have en afklaring, så vi i hvert fald får hjemtransporten i orden i forhold til afdøde og i forhold til familien.

Men det er altså uansvarligt over for de svageste patienter, at vi foretager disse flytninger, og det må vi finde en løsning på. Jeg tror, det er vigtigt, at vi diskuterer det, og jeg tror så også, hvis der er et flertal til stede her, at ministeren vil være nødt til i kommende forhandlinger med Danske Regioner at diskutere, hvordan man løser det her problem. Løses skal det.

Kl. 14:46

Formanden:

Tak til hr. Jens Peter Vernersen. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, og næste ordfører er fru Liselott Blixt.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

Jeg kan da starte med at sige, at jeg er fuldstændig enig med den tidligere ordfører i, at kapaciteten på intensivafdelingerne skal afklares. Vi kan ikke være bekendt at køre rundt med vores intensivpatienter rundt omkring i landet.

Men formålet med dette lovforslag er at indføre en hjemmel til, at regionsrådet hjemtransporterer afdøde patienter i visse situationer. Der er ikke efter sundhedslovens regler hjemmel til at hjemtransportere afdøde patienter hverken fra egne eller fra andre regioners sygehuse. Efter et par episoder, hvor vi hørte, at de pårørende havde fået en kørselsregning, fordi deres pårørende var blevet flyttet på grund af manglende plads, tog vi i Dansk Folkeparti kontakt med ministeren for at få ministeren til at ændre disse forhold, som virkede utrolig urimelige.

Det er svært at stå som efterladt og lige have mistet en pårørende. Forudgående har der ofte været afmagt, fortvivlelse og sorg. Man har oplevet, at hospitalet ikke havde plads, at ens pårørende blev sendt et andet sted hen i ambulance, og at ens pårørende dør. I sådan en situation kan det være svært at acceptere, at man derefter bliver præsenteret for en regning, fordi hospitalet